

Applying Climate Indices in Determining Kerman Province's Potential Tourism Areas

Farideh Bamerinejad¹, Amir Reza Keshtkar^{2*}, Majid KarimpourReihan³, Ali Afzali⁴

¹ M.Sc. Graduate of Natural Resources Engineering, Desert Management Department, International Desert Research Center (IDRC), University of Tehran, Iran

² Associate Professor, Desert Management Department, International Desert Research Center (IDRC), University of Tehran, Iran

³ Associate Professor, Geo Science Research Department, International Desert Research Center (IDRC), University of Tehran, Iran

⁴ Senior Expert for Research, Desert Management Department, International Desert Research Center (IDRC), University of Tehran, Iran

Abstract

In many countries, climate is a valuable asset for the tourist, since the climate of the destination is one of the information tourists need, and tourists plan their itinerary according to the destination's desired climate. Climate is a major factor in the development of the tourism industry, and, considering the importance of the influence of climate factors on tourism planning, determining the indicators of tourism comfort, tourism climate and physiologically equivalent temperature is very important. In the present study, the Kerman province has been zoned monthly using tourism climate indices and physiological equivalent temperature. For this purpose, the indicators were calculated for 12 synoptic stations within the Kerman province during the statistical period of 2003 to 2013. The calculated station results were generalized to the study area in the GIS environment using Inverse Distance Interpolation method. The results of the Tourism Climate Index (TCI) showed that the best months to travel to Kerman province were April, October, December and March and also the best seasons for tourist attraction were early spring, autumn, and late winter. Also, according to the results of the Physiological Equivalent Temperature Index (PET), the best conditions for traveling to Kerman province were during April, October, November, and March, and the best seasons for tourist attractions were early spring and autumn. Based on the results of the studied indices, it can be concluded that considering the conditions of the province and the climatic parameters used in each index, the results of Physiological Equivalent Temperature Index were more consistent with the conditions of Kerman province.

Key words: Tourism, Tourism Climate Index, Physiological Equivalent Temperature Index, Kerman.

* keshtkar@ut.ac.ir

به کارگیری شاخص‌های اقلیمی در تعیین مناطق مستعد گردشگری استان کرمان

فریده بامری نژاد، کارشناسی ارشد، گروه آموزشی مدیریت مناطق بیابانی، مرکز تحقیقات بین‌المللی بیابان، دانشگاه تهران، تهران، ایران

امیر رضا کشتکار^{*}، دانشیار، گروه آموزشی مدیریت مناطق بیابانی، مرکز تحقیقات بین‌المللی بیابان، دانشگاه تهران

مجید کریم پورریحان، دانشیار، گروه پژوهشی علوم زمین، مرکز تحقیقات بین‌المللی بیابان، دانشگاه تهران، تهران، ایران

علی افضلی، کارشناس ارشد، گروه آموزشی مدیریت مناطق بیابانی، مرکز تحقیقات بین‌المللی بیابان، دانشگاه تهران، تهران، ایران

وصول: ۱۳۹۸/۰۸/۱۴، پذیرش: ۱۳۹۸/۰۵/۰۷، صص ۹۸-۷۹

چکیده

در بسیاری از کشورها، اقلیم، سرمایه‌ای ارزشمند برای گردشگر به شمار می‌آید؛ زیرا یکی از اطلاعات لازم برای گردشگران هنگام سفر، شرایط جویی و اقلیمی مقصد است و برنامه سفر خود را با توجه به شرایط اقلیمی مقصد مدنظر تعیین می‌کنند. اقلیم، عامل مهمی در توسعه گردشگری است و با توجه به اهمیت تأثیر عوامل اقلیمی بر برنامه‌ریزی گردشگری، تعیین شاخص‌های آسایش گردشگری، اقلیم گردشگری و دمای معادل فیزیولوژیک اهمیت زیادی دارد. در پژوهش حاضر سطح استان کرمان با استفاده از شاخص‌های اقلیم گردشگری و دمای معادل فیزیولوژیک در مقیاس ماهیانه پنهان‌بندی شد. بدین منظور شاخص‌های مدنظر برای ۱۲ ایستگاه همدیابی در داخل استان با طول دوره آماری ۳ تا ۲۰۱۳ محاسبه شد. تعیین نتایج ایستگاهی محاسبه شده به سطح مطالعه شده در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی با استفاده از روش درون‌بایی وزنی معکوس فاصله صورت گرفت. نتایج به دست آمده از محاسبه شاخص اقلیم گردشگری نشان داد بهترین ماهها برای سفرکردن به استان کرمان، ماه‌های آوریل (فروردين)، اکتبر (مهر)، دسامبر (آذر) و مارس (اسفند)، و بهترین فصول برای جذب گردشگر، اوایل بهار، پاییز و اواخر زمستان بوده است. نتایج به دست آمده از شاخص دمای معادل فیزیولوژیک حاکی است بهترین شرایط آسایش در طول سال برای سفرکردن به استان کرمان طی ماه‌های آوریل، اکتبر، نوامبر و مارس، و بهترین فصول برای جذب گردشگر، اوایل بهار و پاییز بوده است. براساس نتایج حاصل از شاخص‌های مطالعه شده با توجه به شرایط حاکم بر استان و بررسی عوامل اقلیمی به کار گرفته شده در هر شاخص، نتایج شاخص دمای معادل فیزیولوژیک با شرایط استان کرمان انطباق بیشتری داشته است.

واژه‌های کلیدی: گردشگری، شاخص اقلیم گردشگری، شاخص دمای معادل فیزیولوژیک، کرمان.

مقدمه

همچنین تعیین آثار تجمعی دما و رطوبت محیطی و نشان‌دادن مقدار و سطح استرس گرمایی انجام شده است. این شاخص‌ها در مقیاس‌های مختلف جهانی تا محلی استفاده شده است. به تازگی در زمینه ارزیابی زیست‌اقليمی، مدل‌های پیچیده‌تری به کار می‌روند که نسبت به مدل‌های تجربی پیشرفته‌تر هستند. این مدل‌ها قدرت و توانایی زیادی در تجزیه و تحلیل زیست‌اقليمی دارند؛ اما این شاخص‌ها به‌طور کامل تمام نیاز گردشگران را در ارزیابی آسایش حرارتی در نظر نمی‌گیرند. به همین منظور از شاخص‌های آسایش حرارتی با انجام پاره‌ای تغییرات برای ارزیابی شرایط اقلیم گردشگری مقاصد و مناطق مختلف گردشگری بهره برده می‌شود و گردشگران از نوع شرایط اقلیمی مقصد آگاه می‌شوند؛ همچنین ظرفیت‌های اقلیم گردشگری مناطق مختلف مشخص می‌شود (فرج‌زاده و احمدآبادی، ۱۳۸۸: ۴).

پیشینهٔ پژوهش

در همین زمینه و با توجه به اهمیت شرایط اقلیمی در چگونگی روند انتخاب مقصد گردشگران، پژوهشگران ایرانی و سایر کشورها مطالعات گوناگونی درباره ارتباط اقلیم و گردشگری انجام داده‌اند. فرج‌زاده و همکاران (۱۳۹۵) کاربرد شاخص اقلیم حرارتی جهانی را در ایران از منظر گردشگری بررسی کردند. در این پژوهش از داده‌های میانگین روزانه دما، رطوبت نسبی، سرعت باد و پوشش ابر ۴۷ ایستگاه همدیدی از ابتدای تأسیس تا سال ۲۰۱۰ استفاده و براساس آستانه‌های دمایی شاخص (UTCI)^۱، اطلس

در دنیای امروز گردشگری به دلیل درآمدزایی مطلوب، عاملی مؤثر در اقتصاد جهانی محسوب می‌شود. این امر بسیاری از کشورهای جهان را بر آن داشته است تا سرمایه‌گذاری زیادی به آن تخصیص دهند (فرجی‌راد و آقاچانی، ۱۳۸۸: ۴؛ موسوی و همکاران، ۱۳۹۷: ۲). اقلیم، بخش مهمی از مفهوم محیط را تشکیل می‌دهد که گردشگری در قالب آن شکل می‌گیرد. شناخت دقیق ویژگی‌های اقلیمی، زمینه نیرومندی برای برنامه‌ریزی گردشگری فراهم می‌سازد. درواقع یک اقلیم مناسب پاسخ‌های مثبت گردشگران را در پی دارد و گردشگران نیز برنامه سفر خود را با توجه به شرایط اقلیمی و جوئی مقصد مدنظر طرح‌ریزی می‌کنند (Ceegg &, ۴: :::::). اقلیم، عاملی جغرافیایی است که فضای جغرافیایی و شرایط محیطی مناسبی را برای اقامت گردشگران در مقصد گردشگری ایجاد می‌کند (آروین و شجاعی‌زاده، ۱۳۹۳: ۸).

آب‌وهوا فقط یکی از متغیرهایی است که در جذب گردشگر مؤثر است؛ اما بیشتر گردشگران شرایط آب‌وهوای را برای مسافت خود مدنظر قرار می‌دهند؛ حتی افرادی هم که به‌منظور استفاده از آب‌وهوا مناسب سفر نمی‌کنند، مانند گردشگران فرهنگی، سعی می‌کنند زمان‌هایی را برای سفر خود برگزینند که مکان مدنظرشان بهترین شرایط آب‌وهوای را داشته باشد؛ بنابراین آگاهی از وضعیت آب‌وهوا مناطق مختلف در برنامه‌ریزی گردشگری نقش مؤثری دارد (گندمکار، ۱۳۹۱: ۲).

تاکنون تلاش‌های زیادی برای ابداع شاخص‌های تجربی به‌منظور ارزیابی آسایش گرمایی انسان و

^۱ Universal Thermal Climate Index

خوب، در طول ماه مه، ژوئیه، آگوست و اکتبر خیلی خوب و در طول ماههای ژوئن و سپتامبر عالی بوده است.

سینه و همکاران^۳ (۲۰۱۰) منابع اقلیمی آینده را برای گردشگری اروپا براساس شاخص اقلیم گردشگری روزانه بررسی کردند. در این پژوهش برای مقایسه مناطق مختلف گردشگری اروپا و محاسبه شاخص اقلیم گردشگری از آمار روزانه ایستگاه‌ها استفاده شد. نتایج بیان‌کننده این مطلب بود که شمال و جنوب اروپا در تمامی فصل‌ها برای ورود گردشگر مطلوب است و در جنوب فقط در فصل تابستان مطلوبیت به صورت جزئی بوده است.

در پژوهشی آملانگ^۴ (۲۰۱۴) ارزیابی تأثیر تغییرات آب‌وهوا بر صنعت گردشگری در استرالیا با استفاده از شاخص اقلیم گردشگری بررسی کرده است. نتایج این پژوهش نشان داد از شمال به جنوب استرالیا از نظر دما و شرایط اقلیم گردشگری، تغییرات محسوسی وجود دارد؛ به‌طوری که در مناطق جنوبی، بیشترین مطلوبیت و در مناطق شمالی، کمترین مطلوبیت را دارد.

در مطالعه‌ای آلمازرویی^۵ (۲۰۱۵) اقلیم کشور عربستان را با استفاده از مؤلفه‌های اصلی دو متغیر دما و بارش پنهانی کرد. در این مطالعه ۲۷ ایستگاه در کل کشور عربستان در طول دوره آماری ۱۹۸۵-۲۰۱۰ به مدت ۲۶ سال استفاده شده است. روش استفاده شده در این پژوهش، ترکیبی از تکنیک‌های ریاضی و آماری شامل تحلیل مؤلفه‌های اصلی و همبستگی بوده است. همچنین مقایسه‌ای تفصیلی فیزیکی با

زیست‌اقلیمی ایران به صورت فصلی و سالیانه تهیه شد. نتایج این مطالعه نشان داد توزیع سالیانه در ایران با افزایش ارتفاع کاهش و روزهای بدون استرس حرارتی از نواحی پست به نواحی مرتفع افزایش می‌یابد. این امر تأثیر توپوگرافی را بر آسایش اقلیمی در ایران نشان می‌دهد و در فصل بهار در بیشتر مناطق ایران شرایط مطلوب آسایش حاکم است.

عبداللهی (۱۳۹۶) تحلیل فضایی و سنجش زمانی شاخص آسایش اقلیم گردشگری استان آذربایجان شرقی را بررسی کرد. در این پژوهش، نخست آمار هفت پارامتر اقلیمی از ده ایستگاه سینوپتیک استان دریافت و تجزیه و تحلیل داده‌ها بر مبنای مدل اقلیم گردشگری انجام شد. نتایج این پژوهش حاکمی از این بود که ماههای می، ژوئن، ژوئیه و آگوست از بهترین شرایط اقلیم آسایش گردشگری برخوردارند و ماههای ژانویه، فوریه و دسامبر، نامناسب‌ترین ماهها از لحاظ اقلیم آسایش گردشگری هستند.

دی فریتاس^۱ (۲۰۰۱) نظریه‌ها، مفاهیم و روش‌ها را در پژوهش‌های اقلیمی گردشگری بررسی کرد. در این پژوهش، چهارچوب‌های نظری برای شناسایی مفاهیم اقلیم گردشگری بیان شد و نتایج این بررسی نشان داد شاخص اقلیم گردشگری بیشترین تقاضا را برای محاسبه اقلیم گردشگری داشته است.

امیراناشویلی و همکاران^۲ (۲۰۰۸) شاخص اقلیم گردشگری را در تفلیس گرجستان بررسی کردند. در این پژوهش از شاخص اقلیم گردشگری استفاده شد و نتایج بیان‌کننده این مطلب بود که در ماههای مارس و نوامبر ارزش این شاخص قابل قبول، در طول آوریل

³ Sabine et al

⁴ Amelung

⁵ Almazroui

¹ De Freitas

² Amiranashvili et al

کیفیت و کمیت خدمات گردشگری، به صنعت گردشگری و درنتیجه توسعه امور اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن کمک می‌کند؛ از این رو با توجه به شرایط خاص استان، پژوهش حاضر با به‌کارگیری دو شاخص اقلیم گردشگری، ویژگی‌های اقلیمی و پهنه‌بندی مناطق و معرفی شاخص مطلوب‌تر را در سطح استان کرمان بررسی کرده است.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش

آمار و اطلاعات

در پژوهش حاضر، آخرین آمار و اطلاعات هشت پارامتر اقلیمی لازم شامل میانگین دما، میانگین رطوبت نسبی، میانگین حداقل دما، میانگین حداقل رطوبت نسبی، میانگین بارش، میانگین تعداد ساعات آفتابی، میانگین سرعت باد و میانگین ابرناکی، مربوط به ایستگاه‌های سینوپتیک استان کرمان از سازمان هواشناسی کشور در مقیاس روزانه دریافت شد. پس از گردآوری داده‌های اقلیمی، انتخاب پایه زمانی مشترک صورت گرفت؛ به این صورت که در تجزیه و تحلیل آمارهای منطقه‌ای مشکل همیشگی، وجود تعداد سال‌های آماری متفاوت برای ایستگاه‌ها بود که به تأسیس آنها در سال‌های مختلف مربوط است.

به دلیل اینکه پژوهش حاضر در حیطه گردشگری است، بحث توزیع مکانی ایستگاه‌ها نیز مطرح بوده است. با توجه به شرایط آمار و اطلاعات و توزیع مکانی ایستگاه‌ها، ۱۲ ایستگاه سینوپتیک داخل استان شامل انار، بافت، بم، کهنوج، کرمان، لاله‌زار، جیرفت، رفسنجان، شهداد، شهر بابک، سیرجان و زرند که هم پایه زمانی مشترک و هم بیشترین پتانسیل را در

اقلیم‌شناسی بلندمدت و توپوگرافی عربستان انجام شده است که درنهایت پنج گروه تشخیص داده شد. هر گروه اقلیمی یک مشخصه خاص را با همگونی قوی بین ایستگاه‌های متعلق به یک گروه نشان می‌دهد.

در پژوهش کاروالو^۱ (۲۰۱۶)، قلمرو اروپا به مناطقی با تغییرات اقلیمی مشابه با استفاده از شبیه‌سازی بارش کلی روزانه، دماهای بیشینه و کمینه برای دوره‌های گذشته و آینده بلندمدت تقسیم شد. در این پژوهش با استفاده از تحلیل خوش‌های، تفاوت‌های بین اقلیم‌شناسی روزانه آینده بلندمدت و گذشته برای این سه متغیر تعیین شد. نتایج به دست آمده از کاربرد روش‌های تک‌متغیره نشان داد همه مناطق به‌لحاظ آماری، توزیع‌های متفاوتی از دست کم یکی از متغیرها دارند.

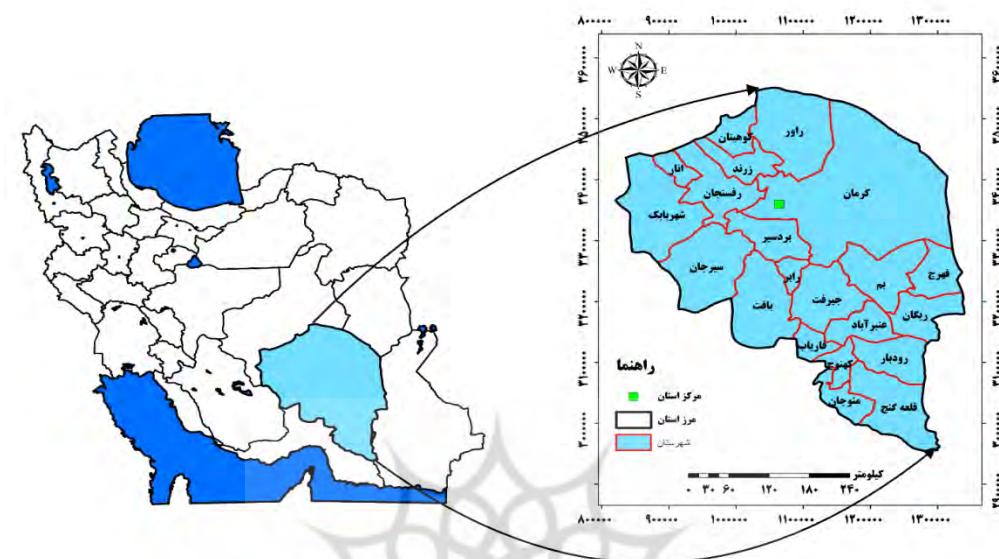
قدمت استان کرمان، تنوع آب و هوایی از خشک و بیابانی تا نیمه‌مرطب سرد کوهستانی، فرهنگ غنی و منابع انسان‌ساخت آن باعث شده است استان کرمان، یکی از مناطق ارزشمند توسعه صنعت گردشگری ایران به شمار آید. در فهرست توریست کنسولت^۲، استان کرمان از حیث منابع گردشگری، پس از استان‌های اصفهان، فارس و همدان قرار گرفته است. در تهیه شناسنامه منابع گردشگری استان نزدیک به ۴۵۰ منبع گردشگری با ارزش‌های بین‌المللی، ملی، منطقه‌ای و محلی شناسایی و معرفی شده‌اند (مهرابی بشرآبادی و همکاران، ۱۳۸۹: ۸)؛ بنابراین شناخت ویژگی‌ها و ظرفیت‌های اقلیمی استان کرمان به‌منظور برنامه‌ریزی سازمان‌ها و نهادهای مسئول و افزایش

¹ Carvalho

² Tourist consult

کلموگروف - اسمیرنوف در نرم‌افزار SPSS انجام شد.

جذب گردشگر داشته‌اند، در بازه زمانی ۱۱ ساله (۲۰۰۳-۲۰۱۳ میلادی) انتخاب شدند. در مرحله بعدی، آزمون همگن‌بودن با استفاده از آزمون

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی منطقه پژوهش در کشور

میانگین بارش (میلی‌متر)، مجموع ساعات آفتابی و متوسط سرعت باد (کیلومتر بر ساعت)؛ (عبداللهی، ۱۳۹۶: ۱۲).

تجزیه و تحلیل شاخص اقلیم گردشگری
در این روش، عناصر مختلف اقلیمی برای یک منطقه بررسی شده و بر حسب مدل، ضریب‌های مختلفی گرفته است؛ درنهایت امتیاز هر ماه یا هر مقطع زمانی مدنظر محاسبه شده است. در جدول (۱)، زیرشاخص‌ها و تأثیرات آنها بر گردشگری آمده است.

شاخص اقلیم گردشگری^۱
اقلیم گردشگری، رابطه کیفیت اقلیم یک منطقه را در ارتباط با رضایت و آسایش مسافران و گردشگران یک منطقه بررسی می‌کند. در این بین شاخص اقلیم گردشگری (TCI)، عناصر اقلیمی را دربرابر کیفیت تجربه گردشگران ارزیابی می‌کند (Sett, 0066: ۱۱). این روش را در سال ۱۹۸۵ میکزوکوسکی^۲ برای ارزیابی اقلیم به منظور فعالیت‌های گردشگری ابداع کرده است. پارامترهای این شاخص عبارت‌اند از: متوسط دما (درجه سانتی‌گراد)، متوسط حداقل دما (درجه سانتی‌گراد)، میانگین حداقل رطوبت نسبی (درصد)، میانگین رطوبت نسبی (درصد)،

¹ Tourism Climate Index

² Mieczkowski

جدول ۱. زیرشاخص‌های شاخص اقلیم گردشگری (ذوالفقاری، ۱۳۹۵: ۶)

TCI	وزن در به درصد	تأثیر بر گردشگری	متغیرهای لازم	زیرشاخص
۴۰		آسایش گرمایی را در زمانی نشان می‌دهد که گردشگران بیشترین فعالیت را دارند.	روزانه و حداقل رطوبت نسبی	CID
۱۰		آسایش گرمایی را در طول شباهروز نشان می‌دهد که ساعات خواب را نیز شامل می‌شود.	میانگین دمای روزانه و رطوبت نسبی	CIA
۲۰		اثر منفی را بازتاب می‌دهد که این عنصر بر لذت تعطیلات می‌گذارد.	کل بارش	P
۲۰		برای گردشگری مثبت ارزیابی شده است و از سویی به دلیل خطر آفات سوختگی و ناراحتی در روزهای داغ اثر منفی دارد.	کل ساعت آفتابی	S
۱۰		اثر آن عنصر به دما بستگی دارد (تأثیر خنک‌کنندگی باد در اقلیم گرم مثبت ارزیابی شده است؛ در حالی که اثر سردکنندگی باد در اقلیم‌های سرد منفی ارزیابی شده است.	میانگین سرعت باد	W

مشخص می‌شود. همان‌طور که در جدول اشاره شده است، با افزایش مقادیر و امتیاز شاخص، شرایط از نامطلوب به ایده‌آل و عالی برای گردشگر تغییر می‌کند (عبداللهی، ۱۳۹۶: ۷).

در پژوهش حاضر، شاخص اقلیم گردشگری و شاخص‌های فرعی مرتبط با آن با استفاده از نرم‌افزار ارجوی و علیزاده (۱۳۹۰) محاسبه شده‌اند.

نحوه محاسبه هریک از زیرشاخص‌های یادشده در منابع گوناگونی از جمله ذوالفقاری (۱۳۹۵) و جوان (۱۳۹۶) ارائه شده است. درنهایت پس از بدست‌آوردن ضریب اولیه هریک از شاخص‌ها، ضریب‌ها در رابطه نهایی شاخص اقلیم گردشگری قرار گرفت و ضریب و شاخص نهایی برای محدوده مطالعاتی محاسبه شد.

جدول ۲. مقادیر عددی شاخص اقلیم گردشگری و

طبقه‌بندی آن (ذوالفقاری، ۱۳۹۵: ۱۰)

امتیاز	TCI	ارزش توصیفی
۹۰ تا ۱۰۰		ایده‌آل
۸۰ تا ۸۹		عالی
۷۰ تا ۷۹		بسیار خوب
۶۰ تا ۶۹		خوب
۵۰ تا ۵۹		پذیرفته
۴۰ تا ۴۹		مرز
۳۰ تا ۳۹		تا حدودی مطلوب
۲۰ تا ۲۹		نامطلوب
۱۰ تا ۱۹		بی‌نهایت نامطلوب
-۲۰ تا ۹		غیرممکن

$$\text{TCI} = 2[(4 * \text{CID}) + \text{CIA} + (2 * \text{P}) + (\text{S}) + \text{W}] = ? \quad (1)$$

در مقیاس ارائه‌شده میکزوکوسکی^۱، اعداد به ۱۰۰ طبقه از -۳۰ تا ۱۰۰ درجه‌بندی شده‌اند. در جدول (۲)، طبقات تعیین و احساس وابسته به هر کدام از آنها نشان داده شده است (ذوالفقاری، ۱۳۹۵: ۱۰).

پس از محاسبه فرمول نهایی، ارزش و مقداری بین ۰ تا ۱۰۰ برای شاخص به دست آمده است که هر مقداری کیفیت اقلیم گردشگری منطقه را نشان می‌دهد. ارزش نهایی به دست آمده با جدول تطبیق داده و درنهایت کیفیت اقلیم گردشگری یک منطقه

^۱ Mieczkowski

برپایه شباهت‌ها مانند وزنی معکوس فاصله^۳ یا درجه هموارسازی مانند توابع پایه شعاعی^۴ صورت می‌گیرد؛ روش دوم درون‌یابی، تکنیک زمین‌آمار^۵ است که براساس ویژگی‌های آماری نقاط نمونه‌گیری شده انجام می‌شود و کریجینگ و کوکریجینگ^۶ از جمله این روش‌هاست (ارشاد حسینی، ۱۳۹۵: ۶۳). در پژوهش حاضر، با توجه به مستندات علمی موجود و سوابق (ارشاد حسینی، ۱۳۹۵: ۸۱؛ کریمی و همکاران، ۱۳۹۷: ۹)، پنهان‌بندی شاخص‌های اقلیمی با استفاده از روش وزنی معکوس فاصله و در محیط نرم‌افزاری ArcGIS ۱۰.۳.۱ انجام شده است.

جدول ۳. مقادیر آستانه شاخص PET در درجات مختلف حساسیت انسان (ذوق‌فاری، ۱۲: ۱۳۹۵)

PET	حرارتی	حساسیت	مقادیر شاخص	ردیف	درجه تشن	فیزیولوژیک
-	بسیار سرد	تش سرمایی بسیار شدید	تش سرمایی بسیار شدید	۱		
۴	سرد	تش سرمایی شدید	تش سرمایی شدید	۲		
۸	خنک	تش سرمایی	تش سرمایی	۳		
۱۳	کمی خنک	تش سرمایی اندک	تش سرمایی اندک	۴		
۱۸	آسایش	بدون تشن سرما	بدون تشن سرما	۵		
۲۳	کمی گرم	تش گرمایی اندک	تش گرمایی اندک	۶		
۲۹	گرم	تش گرمایی	تش گرمایی	۷		
۳۵	بسیار گرم	تش گرمایی شدید	تش گرمایی شدید	۸		
۴۱	داغ	تش گرمایی بسیار شدید	تش گرمایی بسیار شدید	۹		

شاخص دمای معادل فیزیولوژیک^۱

شاخص دمای معادل فیزیولوژیک، جامع‌ترین و پرکاربردترین شاخص‌ها برای ارزیابی شرایط زیست‌هواشناختی و شناسایی منابع اقلیم گردشگری محسوب می‌شود. دمای معادل فیزیولوژیک، دمایی است که در آن بیلان انرژی انسان برای شرایط فضای سرپوشیده معادل دمای پوست و میزان تعریق تحت شرایط واقعی فضاهای آزاد بررسی می‌شود (بختیاری، ۱۳۹۵: ۲). مزیت اصلی این شاخص، ارائه برحسب واحد سانتی‌گراد است که نتایج به دست‌آمده را برای گردشگران و برنامه‌ریزان بخش گردشگری ناآشنا با اصطلاحات زیست‌هواشناسی قابل درک می‌کند؛ علاوه بر این قابلیت ارزیابی در مقیاس روزانه و حتی ساعتی را برای پژوهشگران به وجود می‌آورد (ندیم و همکاران، ۱۳۹۵: ۳).

جزئیات مربوط به این شاخص در منابع گوناگون آورده شده است (بختیاری، ۱۳۹۵: ۶؛ ذوق‌فاری، ۱۳۹۵: ۴). در جدول (۳)، آستانه‌های عددی طبقه‌بندی این شاخص همراه با وضعیت توصیفی شرایط فیزیولوژیکی و حساسیت گرمایی آورده شده است. محاسبات مربوط به این شاخص در محیط نرم‌افزار Rیمن انجام شد.

پنهان‌بندی شاخص‌های اقلیمی

تکنیک‌های درون‌یابی به دو شیوه کلی انجام می‌شود؛ در روش اول که قطعی^۲ نامیده می‌شود، درون‌یابی براساس تعیین سطح از نقاط نمونه‌گیری و

^۳ Inverse Distance Weighted (IDW)

^۴ Radial Basis Functions

^۵ Geostatistical

^۶ Kriging and Co-Kriging

^۱ Physiological Equivalent Temperature

^۲ Deterministic

در سطح استان متغیر است (سازمان هواشناسی کشور، ۱۳۹۷).

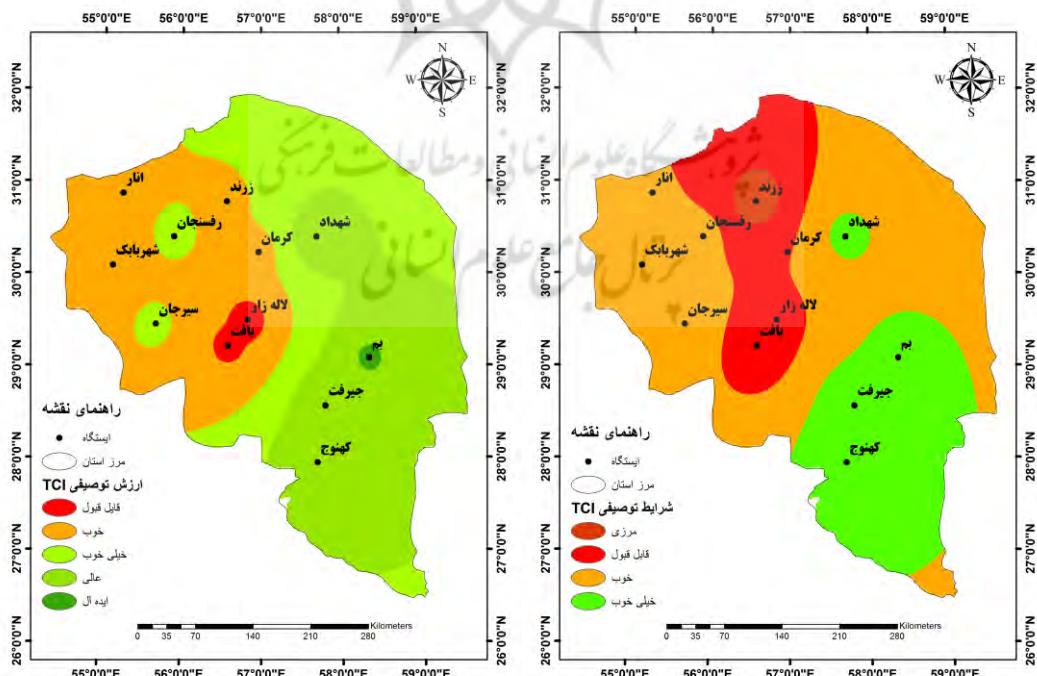
یافته‌های پژوهش نتایج شاخص اقلیم گردشگری در استان کرمان

با توجه به رتبه به دست آمده از هریک از زیرشاخص‌های TCI و محاسبه شاخص اقلیم گردشگری برای ماه‌های مختلف سال در ایستگاه‌های استان کرمان، امتیاز نهایی برای استان محاسبه شده است. امتیاز نهایی TCI، طیفی از ۱۰۰ تا ۳۰- را شامل شده است. نتایج مربوط به پنهانی این شاخص برای ماه‌های گوناگون در سطح استان کرمان در شکل (۲) ارائه شده است.

معرفی محدوده پژوهش

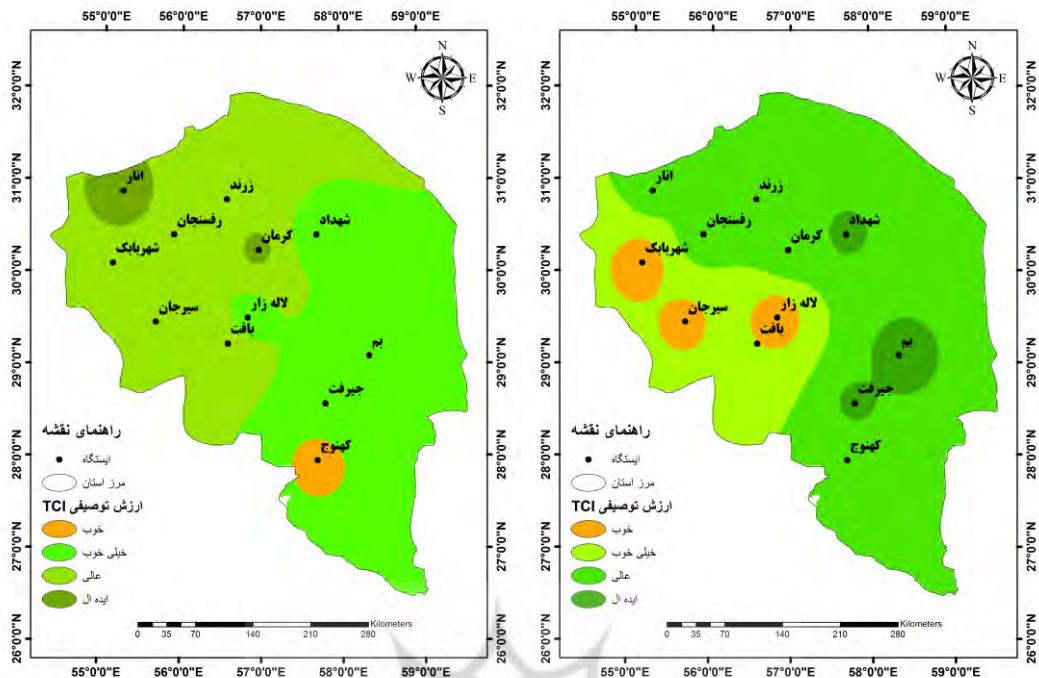
استان کرمان به مثابه پهناورترین استان کشور در جنوب شرقی ایران واقع شده است. مساحت این استان حدود ۱۸۱۷۱۴ کیلومترمربع است و بین ۵۳ درجه و ۲۶ دقیقه تا ۵۹ درجه و ۲۹ دقیقه طول شرقی و ۲۵ درجه و ۵۵ دقیقه تا ۳۲ درجه عرض شمالی قرار گرفته است (شکل ۱). این استان از شمال با استان‌های خراسان جنوبی و یزد، از جنوب با استان هرمزگان، از شرق با استان سیستان و بلوچستان و از غرب با استان فارس همسایه است (بامری‌نژاد، ۱۳۹۷: ۳۲).

کرمان سابقه فرهنگی تاریخی غنی و مناظر و چشم‌اندازهای طبیعی زیادی با پتانسیل جذب گردشگران داخلی و خارجی دارد. متوسط بارش سالیانه بین ۳۰ تا ۱۵۲/۹ میلی‌متر و متوسط درجه حرارت سالیانه بین ۱۷ تا ۲۸ درجه سانتی‌گراد

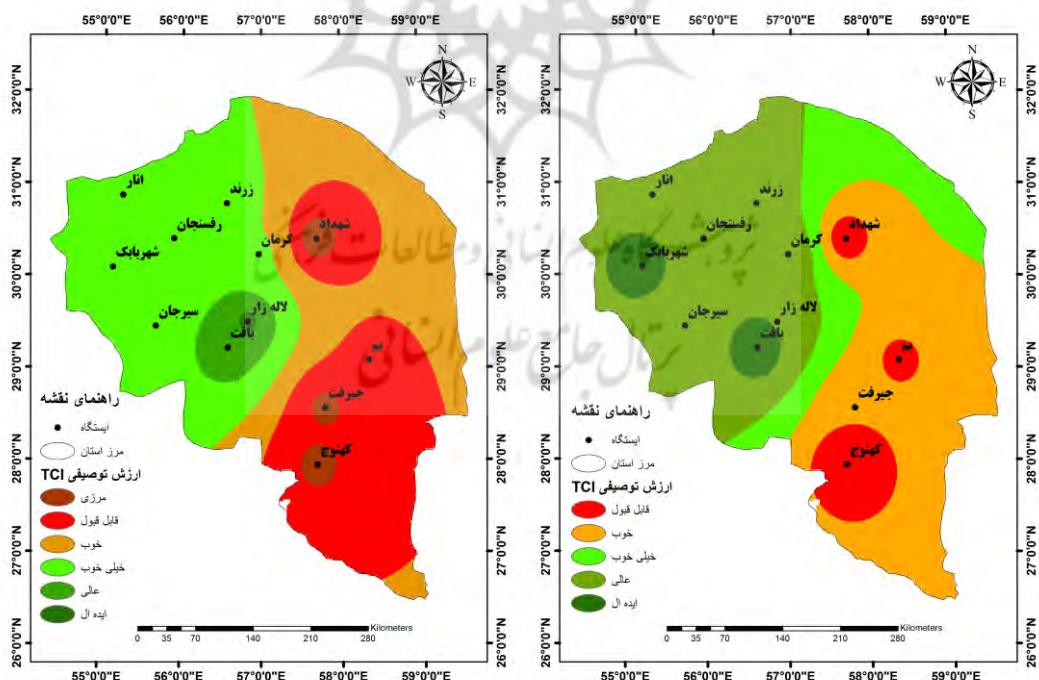
فوریه

ژانویه

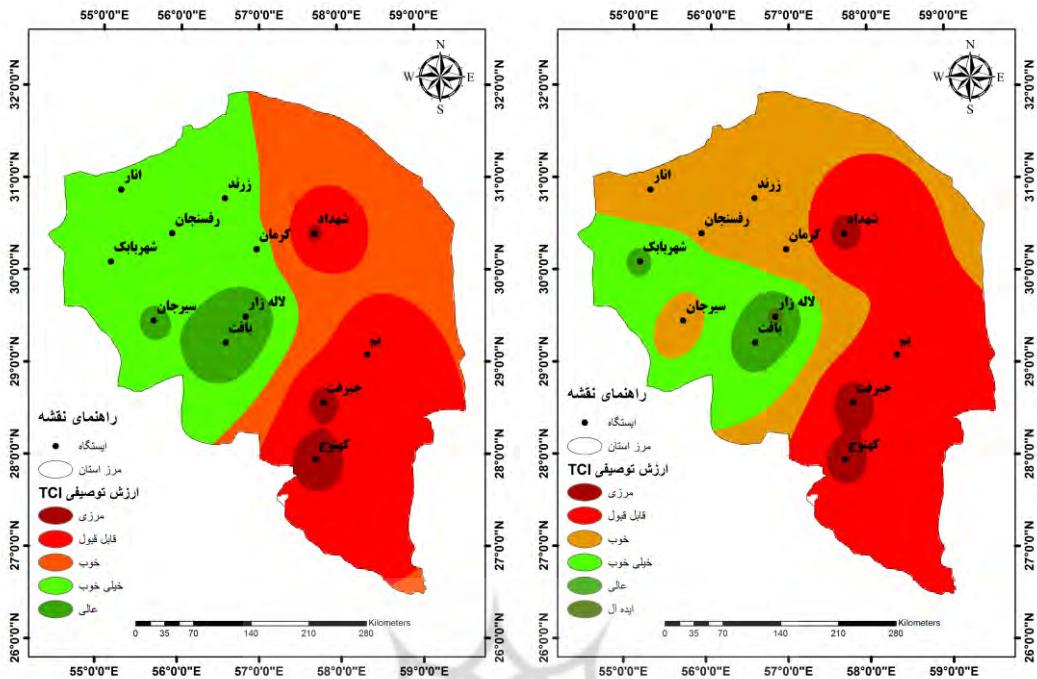
آوریل

مارس

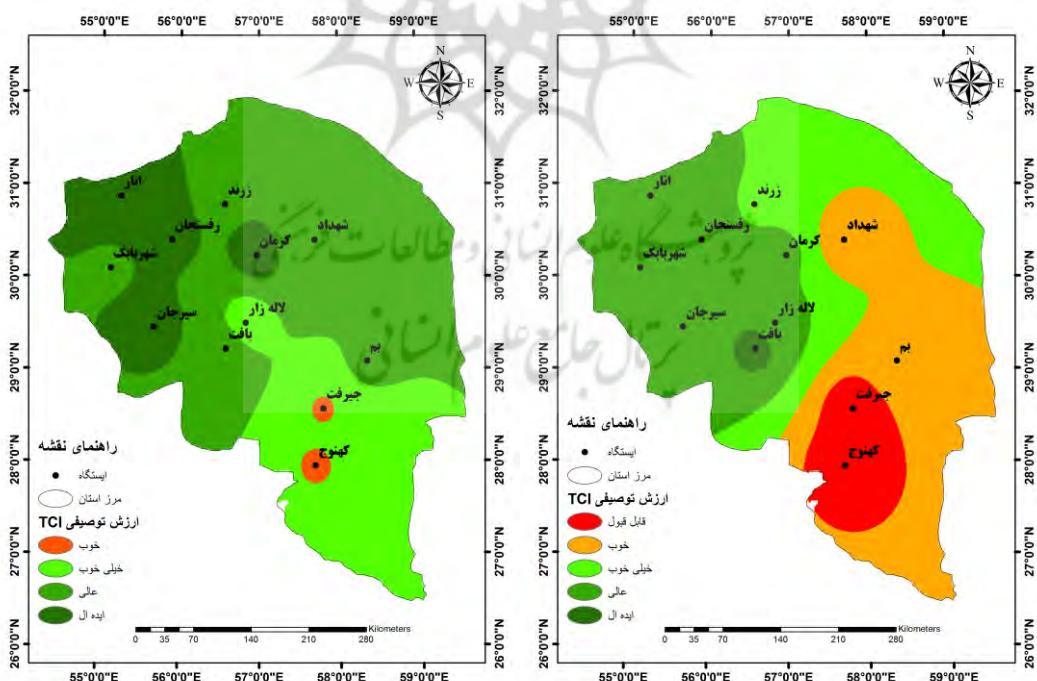
ژوئن

تمی

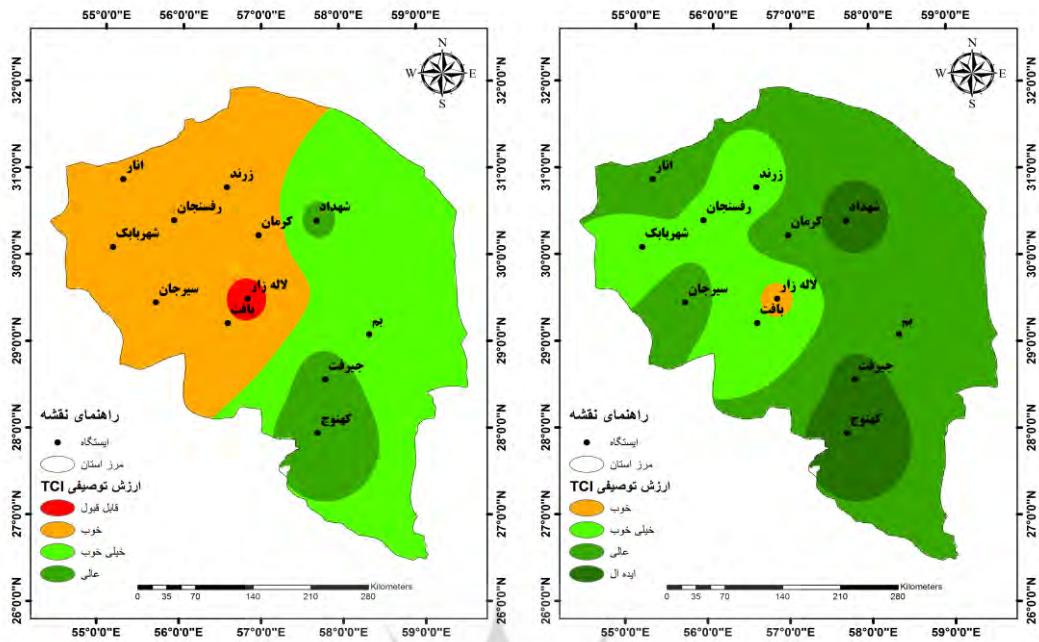
اگوست

جولای

اکتبر

سپتامبر

شکل ۲. نقشهٔ پهنه‌بندی شاخص اقلیم گردشگری استان کرمان در ماه‌های سال طی بازه زمانی ۲۰۰۳-۲۰۱۳

برای استفاده گردشگران از این محل‌ها مهیا بوده است. در ماه‌های می و زوئن با افزایش دما، کاهش میزان بارش‌ها و بهدلیل آن کاهش میزان رطوبت و افزایش شدت خشکی هوا تا ۴۰ درجه، کاهش میزان بارش‌ها و بهدلیل آن کاهش میزان رطوبت و افزایش شدت خشکی هوا (بارش بین ۰-۲ میلی‌متر)، ساعات آفتابی بین ۷/۸-۱۱ و متوسط سرعت باد ۸-۱۵/۶ کیلومتر بر ساعت در شهرستان‌های بم، کهنوج، جیرفت و بخش بیابانی شهداد، از شرایط مناسب برای جذب گردشگر کاسته شده و این مناطق در محدوده ارزش توصیفی پذیرفته و ناچیز حاشیه‌ای قرار گرفتند. در این ماه با بهبود بعضی از پارامترهای اقلیمی از جمله ساعت آفتابی و افزایش طول روز رو به رو بوده‌ایم؛ اما بهدلیل افزایش نسبی دما و کاهش میزان رطوبت و افزایش شدت خشکی، نسبت به ماه قبل شرایط ضعیفتری

نتایج حاصل از شاخص اقلیم گردشگری نشان داد در سطح استان کرمان برای فصول و موقعیت‌های مکانی گوناگون، متفاوت بوده است.

بررسی‌ها حاکی است براساس پارامترهای دخیل در شاخص استفاده شده در فصل بهار، بهترین ماه برای جذب گردشگر، ماه آوریل بوده است که شهرستان‌های انار، رفسنجان، زرند، شهر بابک و کرمان در شرایط عالی و ایده‌آل جذب گردشگر قرار گرفته‌اند؛ به‌طوری که متوسط دما در این استگاه‌ها بین ۸-۱۰ درجه، ساعت آفتابی بین ۷/۸-۱۵/۶ ساعت و مجموع بارش بین ۴/۹-۱۴ میلی‌متر و متوسط سرعت باد بین ۷/۹-۱۶/۳ کیلومتر بر ساعت است که نسبت به فصل زمستان با افزایش نسبی دما، افزایش ساعت آفتابی، کاهش بارش و کاهش سرعت باد رو به رو و شرایط مطلوب‌تری نسبت به سایر ماه‌ها در این فصل

ساعت آفتابی ۸، شدت بارش بیشتر از فصل تابستان تا ۲۲/۷ میلی‌متر و سرعت وزش باد تا ۱۴ کیلومتر بر ساعت در آخرین ماه این فصل، مناطق یادشده از شرایط ایده‌آل‌تری برخوردار بوده‌اند.

با توجه به ماهیت کوهستانی بعضی مناطق در استان بهویژه مناطق بافت و لالهزار که در ارتفاع بیش از ۲۰۰۰ متری از سطح دریا قرار گرفته‌اند، این نقاط مرتفع در فصل زمستان با متوسط دمای بین ۱۰/۳-۱۰/۲ درجه سانتی‌گراد، مجموع بارش ۴۰/۸-۶/۲۶ میلی‌متر، ساعت آفتابی ۹/۵-۵/۷ و متوسط سرعت باد با ۱۲-۱۴/۱ کیلومتر بر ساعت، شرایط مساعدی برای جذب گردشگر ندارند؛ بالعکس در این فصل مناطقی با ارتفاع کمتر و عمده‌تاً با اقلیم گرم‌تر مانند جیرفت، کهنوج، شهداد و بم با متوسط دمای بین ۲۴-۸/۱۰ درجه سانتی‌گراد، مجموع بارش ۲۹/۳-۳/۸ میلی‌متر، ساعت آفتابی بین ۸-۷ و متوسط سرعت باد ۴/۱-۱۱ کیلومتر بر ساعت در محدوده شرایط آسایش ایده‌آل و عالی قرار گرفته‌اند.

درباره استفاده از شاخص اقلیم گردشگری، پژوهش‌های مشابه دیگری نیز انجام شده است؛ از جمله خوش‌اخلاق و همکاران (۱۳۹۲) و کریمی و همکاران (۱۳۹۷) که نتایج مشابهی را در زمینه کارایی این شاخص گزارش کرده‌اند.

نتایج شاخص آسایش دمای فیزیولوژیک در استان کرمان

با واردکردن متغیرهای لازم در مدل نرم‌افزاری ریمن، شاخص دمای معادل فیزیولوژیک محاسبه و نتایج نهایی برای ایستگاه‌های مدنظر در تمامی ماههای سال در جدول (۴) آورده شده است.

داشته است. در منطقه لالهزار با ارتفاع ۲۷۷۵ متر از سطح دریا با وجود گرم شدن هوا در سطح استان همچنان وضع ایده‌آل مشاهده شده است.

درباره فصل تابستان مشخص شد در دو ماه ابتدایی این فصل در بیشتر مناطق استان با توجه به افزایش متوسط دما تا ۴۱/۲ درجه، بارش بین ۵-۰ میلی‌متر و افزایش سرعت باد تا ۱۶/۶ کیلومتر بر ساعت در مناطق با ارتفاع بین ۶۰۰-۴۰۰ (متر ارتفاع از سطح دریا) بهویژه در شهرستان‌های کهنوج، جیرفت و بخش بیابانی شهداد، شرایط برای جذب گردشگر نامناسب بوده است؛ اما در مناطق مرتفعی مانند لالهزار با توجه به شرایط توپوگرافی و متوسط دمای ۲۰ درجه، بارش بین ۷/۲-۰/۲ میلی‌متر، ساعت آفتابی ۸ و سرعت باد تا ۱۵ کیلومتر بر ساعت نسبت به سایر مناطق استان، این روند با شدت کمتری رخداده است و شرایط ایده‌آل را شاهد بوده‌ایم. در سپتامبر این روند تغییر کرده و با معتدل شدن شرایط، شاهد ایجاد محدوده عالی و ایده‌آل به نسبت بیشتری در مناطق مرتفعی مانند بافت و سیرجان با ۲۲۸۰ و ۴/۳۹۷۱ متر ارتفاع از سطح دریا بوده‌ایم.

با توجه به نتایج حاصل از این شاخص، فصل پاییز به طور کلی برای ورود گردشگر به استان مناسب است؛ زیرا با معتدل شدن هوا رتبه بیشتری از این شاخص می‌گیرد. در این فصل شرایط مساعدتر از ارتفاعات به سمت مناطق کم ارتفاع مثل جیرفت، کهنوج و شهداد منتقل شده است؛ زیرا در این مناطق متوسط دما بین ۲۹-۲۵ درجه، ساعت آفتابی بین ۱۱-۷/۷ میلی‌متر و سرعت باد بین ۴/۲-۶ کیلومتر بر ساعت بوده است و نسبت به مناطق مرتفعی مانند لالهزار با کاهش متوسط دما تا ۸/۲ درجه سانتی‌گراد،

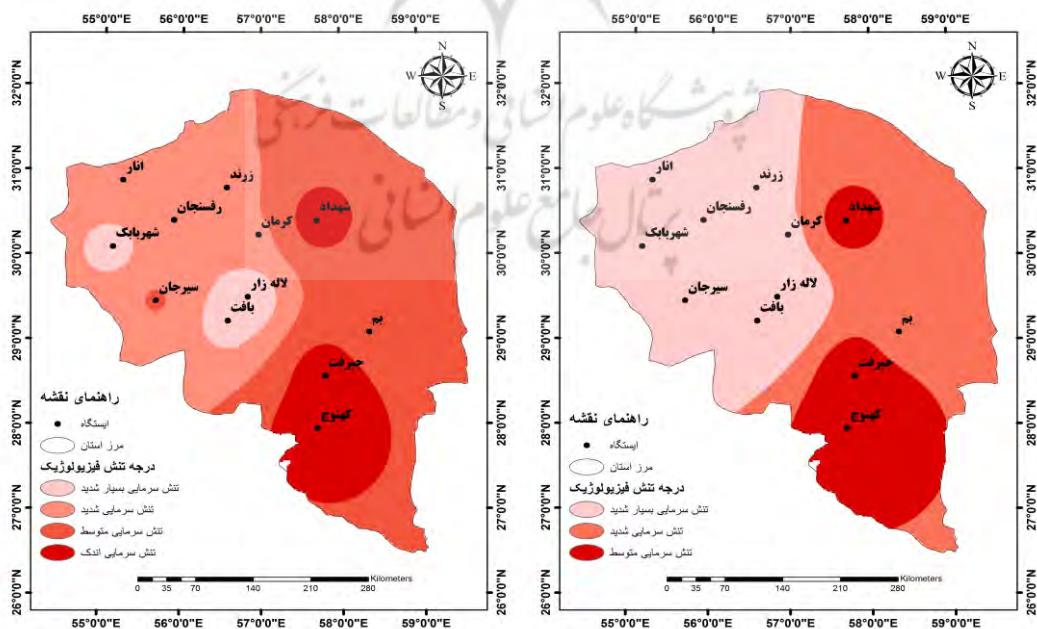
جدول ۴. نتایج محاسبه امتیاز نهایی شاخص آسایش دمای فیزیولوژیک (PET) در سطح استان کرمان

ایستگاه	ماه											
	دسامبر	نومبر	اکتبر	سپتامبر	آگوست	ژوئیه	ژوئن	می	آوریل	مارس	فوریه	ژانویه
انار	۵/۱	۱۱/۴	۲۲/۱	۳۰/۶	۳۵/۸	۳۸/۶	۳۶/۷	۲۸/۸	۲۰/۱	۱۳/۵	۷/۹	۳/۸
بافت	۰/۹	۶/۶	۱۴/۸	۲۱/۵	۲۵/۷	۲۷/۴	۲۵/۱	۱۹/۴	۱۲/۷	۷/۵	۲/۳	-۱
بم	۶/۷	۱۳/۳	۲۲/۷	۳۲	۳۷/۹	۴۰/۷	۳۸/۹	۳۳/۱	۲۴/۱	۱۷/۴	۱۰/۸	۶/۱
چیرفت	۱۳/۹	۲۰/۸	۳۱/۸	۴۰	۴۴/۵	۴۶/۳	۴۴/۳	۳۹/۳	۳۱/۲	۲۳/۳	۱۶/۷	۱۲/۸
رفستان	۲/۶	۸/۵	۱۶/۹	۲۴/۱	۳۰/۴	۳۴/۱	۳۱/۶	۲۳/۹	۱۷/۱	۱۱/۳	۶/۲	۱/۹
زرند	۳	۹/۹	۱۸/۶	۲۶/۹	۳۳	۳۶/۶	۳۴	۲۶/۴	۱۸/۴	۱۲/۷	۷	۲/۶
سیرجان	۲/۹	۸	۱۶/۶	۲۵/۹	۳۱/۱	۳۳/۹	۳۱	۲۳/۹	۱۸/۲	۱۳/۳	۸/۳	۳/۴
شهر بابک	-۰/۴	۵/۶	۱۳/۸	۲۱/۴	۲۸/۵	۳۲/۶	۲۹/۶	۲۲/۸	۱۵/۷	۸/۶	۲/۲	-۱/۷
شهداد	۱۱/۴	۱۸/۵	۲۹/۸	۳۹/۱	۴۶/۶	۴۹/۱	۴۷/۳	۴۱/۹	۳۳/۵	۲۵	۱۶/۵	۱۱/۱
کرمان	۵	۱۱/۳	۲۱/۸	۳۰/۴	۳۵/۵	۳۸/۳	۳۶/۵	۲۸/۶	۲۰	۱۳/۴	۷/۸	۳/۷
کهنوج	۱۳/۷	۲۰/۷	۳۰/۳	۳۷/۸	۴۲	۴۳/۹	۴۳/۹	۳۹	۳۰/۱	۲۲	۱۷	۱۳
لاله زار	-۳/۱	۱/۷	۸/۴	۱۴/۵	۱۸/۵	۲۱	۱۹/۵	۱۵/۲	۹/۱	۴/۲	-۰/۹	-۴

فیزیولوژیک استان به صورت نقشه‌های ماهیانه تهیه و ارائه شده است. نتایج مربوط به پهنه‌بندی این شاخص برای ماهات گوناگون در سطح استان در شکل (۳) آمده است.

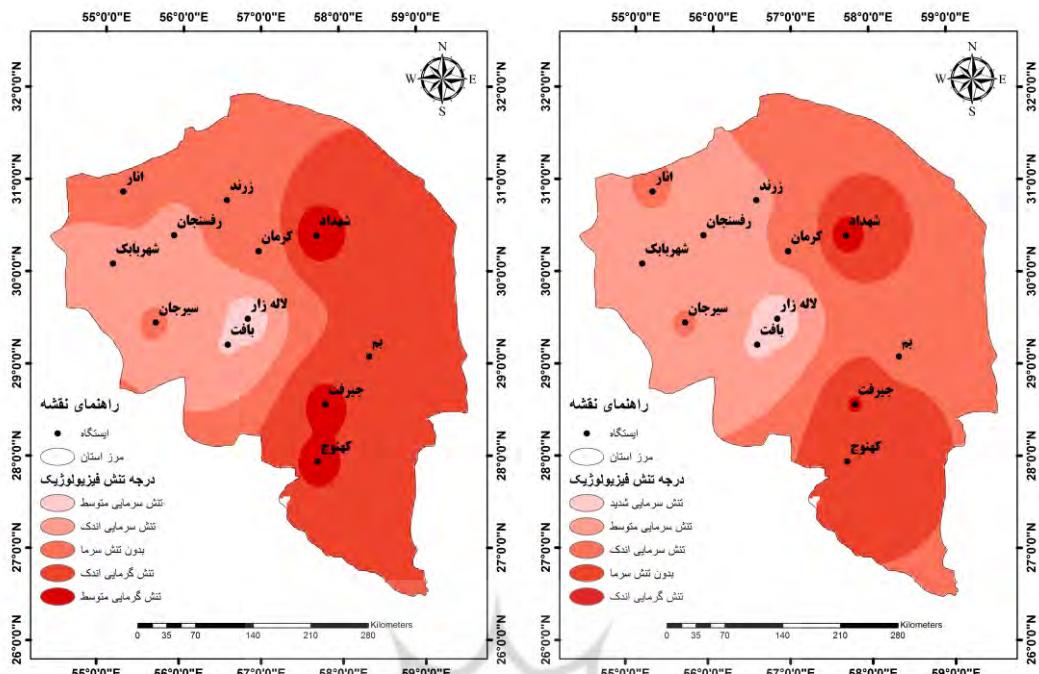
نتایج پهنه‌بندی شرایط دمای معادل فیزیولوژیک در سطح استان کرمان

پس از محاسبه امتیاز نهایی شاخص دمای معادل فیزیولوژیک، وضعیت شاخص دمای معادل

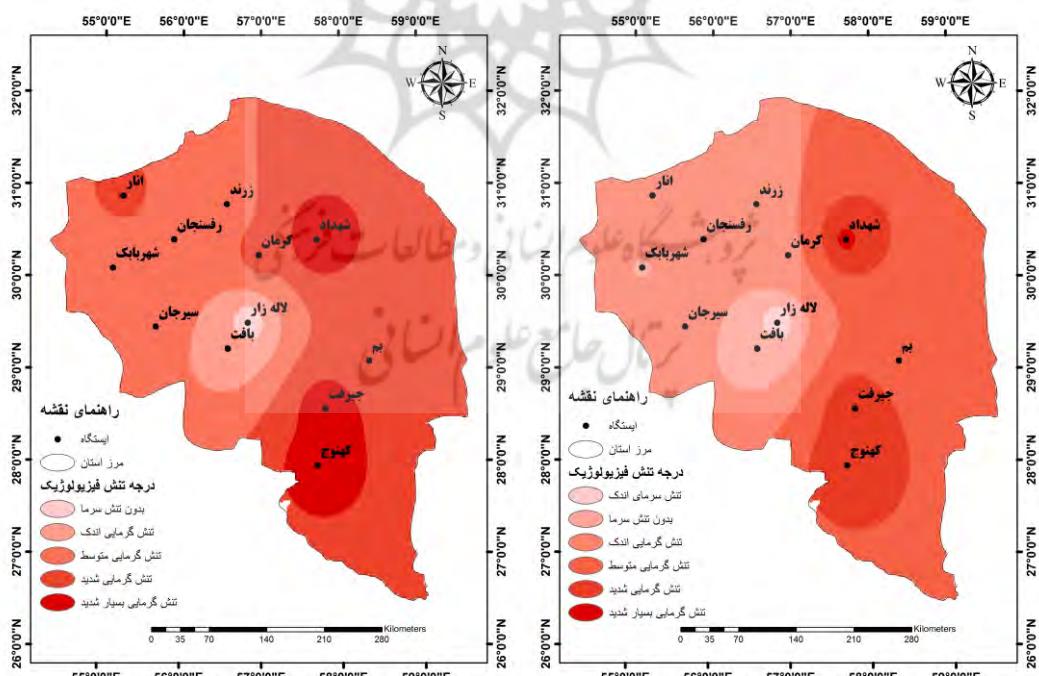
فوریه

ژانویه

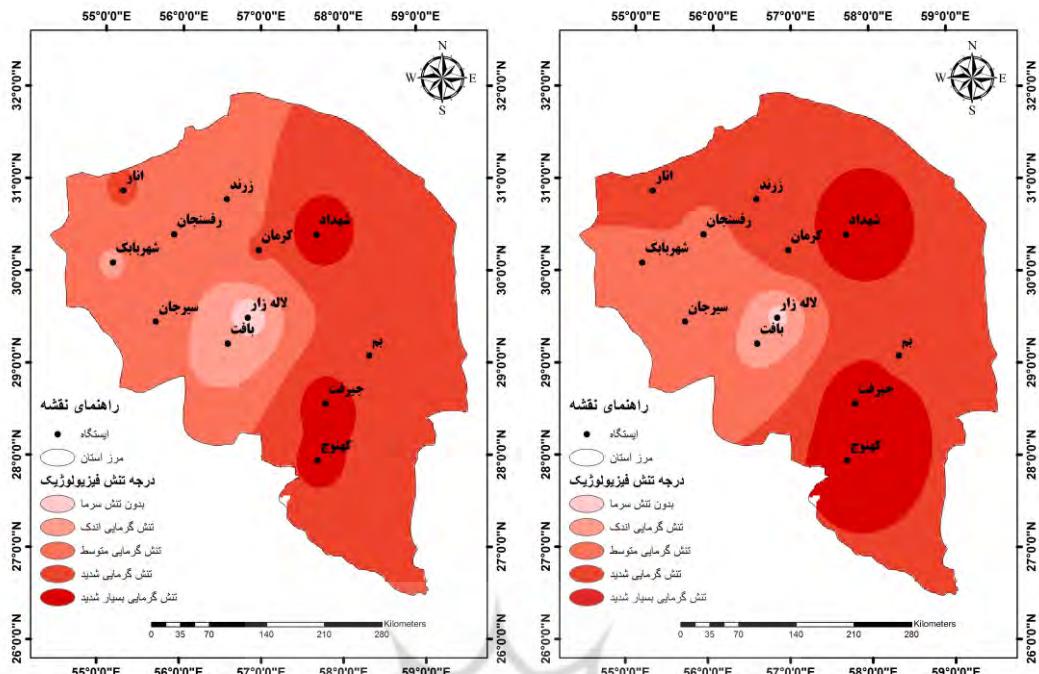
آوریل

مارس

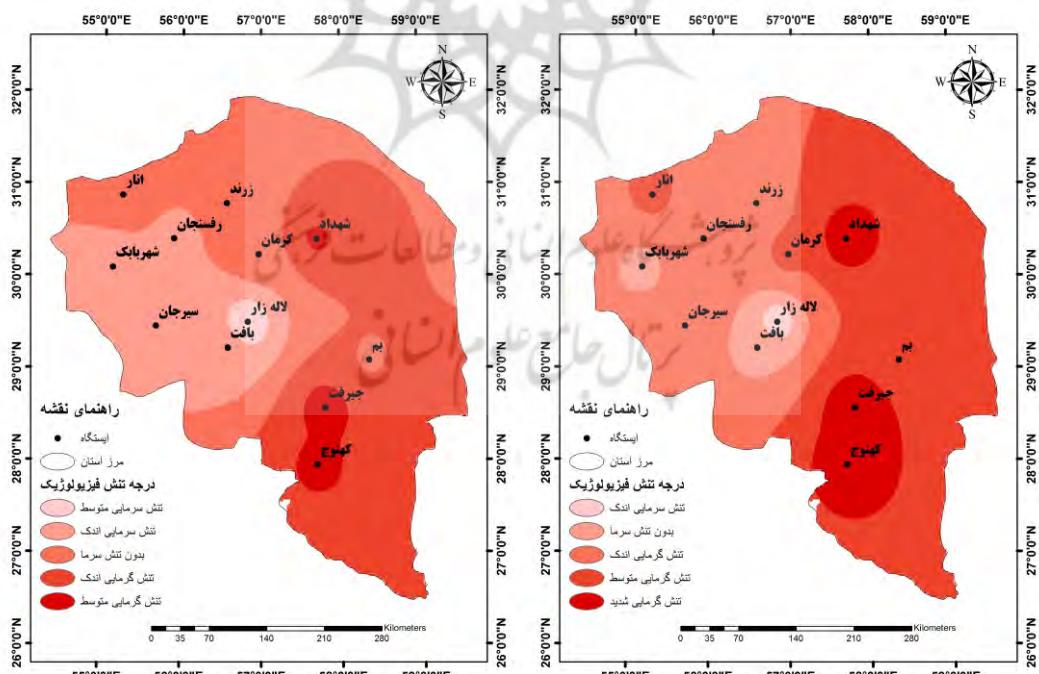
ژوئن

می

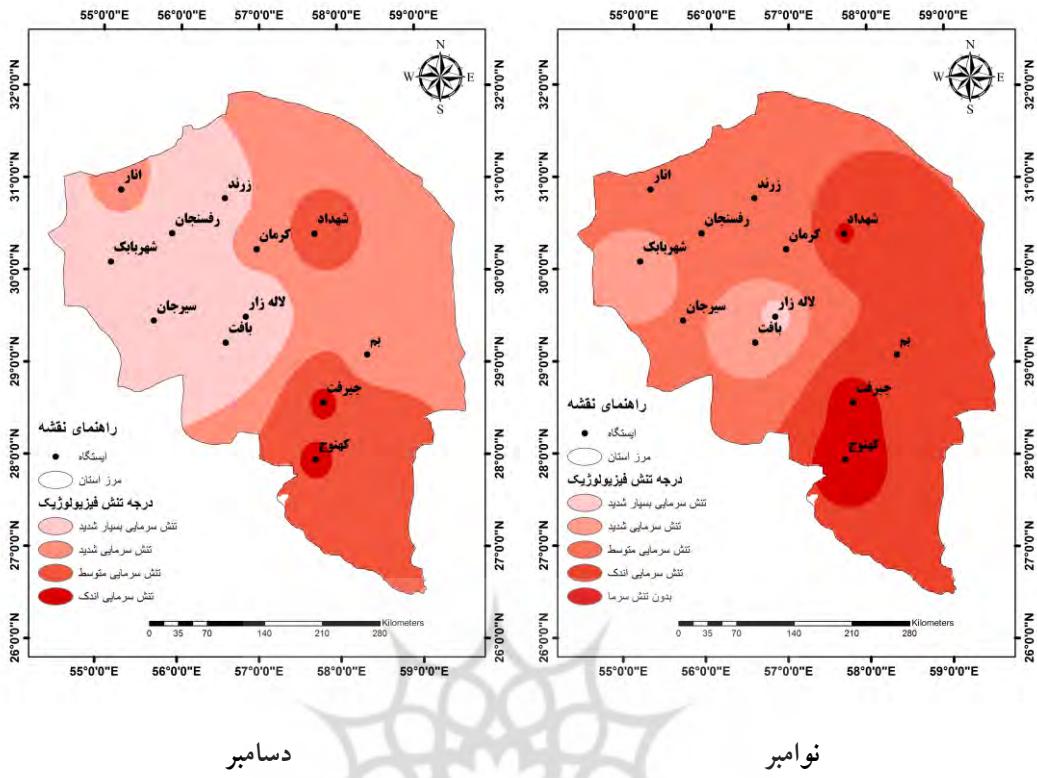
آگوست

ژوئیه

اکتبر

سپتامبر

شکل ۳. نقشهٔ پهنه‌بندی شاخص دمای معادل فیزیولوژیک استان کرمان در ماه‌های سال طی بازهٔ زمانی ۲۰۰۳-۲۰۱۳

هم مناطق دشتی و هم مناطق کوهستانی دارند و با افزایش نسبی دما نسبت به فصل زمستان و میزان سرعت باد بسیار کم، شرایط بسیار مطلوبی داشته‌اند. در ادامه در ماه می با افزایش نسبی دما در مناطق دشتی و شرایط اقلیمی گرم و خشکتر، محدوده آسایش در مناطق مرتفع‌تر و با اقلیم سردتر و شرایط توپوگرافی مرتفع‌تر نسبت به مناطق دشتی مانند شهرستان‌های بافت و شهر بابک با متوسط دمای ۱۴/۶-۲۶/۵ درجه سانتی‌گراد، میانگین ابرناکی ۰/۵-۲/۳ اکتا و متوسط سرعت باد ۲/۱-۳/۸ متر بر ثانیه مشاهده شده است.

در ماه پایانی یعنی مارس نیز، محدوده آسایش فقط به شهرستان لاله‌زار با متوسط دمای ۱۱/۴-۲۰/۹ درجه سانتی‌گراد، میانگین ابرناکی ۱/۱-۱/۶ اکتا و

نتایج حاصل از شاخص اقلیم گردشگری نشان داد در سطح استان برای فصول و موقعیت‌های مکانی گوناگون، متفاوت بوده است. نتایج حاصل از این شاخص دربارهٔ فصل بهار حاکی است در فصل بهار محدوده آسایشی بدون تنفس در ماه آوریل در شهرستان‌های انار، زرند، سیرجان و کرمان با متوسط دمای ۷/۹-۳۲/۱ درجه سانتی‌گراد، میانگین ابرناکی ۰/۷-۲/۹ اکتا و متوسط سرعت باد ۲/۱-۴/۱ متر بر ثانیه مشاهده شده است؛ زیرا این مناطق با داشتن مقادیر متوسط بهینهٔ پارامترهای اقلیمی دخیل در شاخص دمای معادل فیزیولوژیک از شرایط نسبی بهتری نسبت به سایر مناطق استان برخوردار بوده و در محدودهٔ بدون تنفس حرارتی و راحت قرار گرفته‌اند. بررسی‌ها نشان می‌دهد این چهار شهرستان،

سمت مناطق گرمسیر و کم ارتفاع رفته است؛ به طوری که در ماه نوامبر منطقه بیابانی شهداد و شهرهای جیرفت و کهنوج با متوسط دمای $14/6 - 21/9$ درجه سانتی گراد، میانگین ابرناکی $0 - 4/1$ اکتا و متوسط سرعت باد $1/3 - 4/3$ متر بر ثانیه در محدوده بدون تنش سرما و راحت قرار گرفته‌اند.

نتایج این شاخص در فصل زمستان حاکی از آن بود که در این فصل به دنبال کاهش نسبی دما و رطوبت در ماههای ژانویه و فوریه، هیچ‌یک از شهرهای استان حساسیت حرارتی راحت نداشته‌اند؛ اما در ماه مارس منطقه دشتی مانند شهرستان کهنوج با متوسط دمای $22/8$ درجه سانتی گراد، میانگین ابرناکی $4/1$ اکتا و متوسط سرعت باد $3/2$ متر بر ثانیه در محدوده آسایشی بدون تنش قرار گرفته است.

درباره استفاده از شاخص دمای معادل فیزیولوژیک، علیجانی و زابلی (۱۳۹۳) پژوهش مشابه دیگری انجام داده و نتایج مشابهی را در زمینه ویژگی‌های این شاخص گزارش کرده‌اند.

نتیجه گیری

استان کرمان به دلیل داشتن جاذبه‌های طبیعی، تاریخی و فرهنگی، یکی از مناطق جاذب گردشگران داخلی و خارجی است؛ از این رو در این پژوهش شرایط اقلیمی استان براساس شاخص TCI و بیوکلیمایی PET ارزیابی شده است. براساس نتایج شاخص TCI در فصل گرم (تابستان) شهرستان‌های لاله‌زار، بافت و سیرجان ($16/6$ درصد مساحت استان)، در فصل سرد (زمستان) شهرستان‌های بم، جیرفت، شهداد و زرند ($28/4$ درصد مساحت استان) و در فصول معتدل (بهار و پاییز) شهرستان‌های انار،

متوجه سرعت باد $3/3 - 4$ متر بر ثانیه محدود شده است که اهمیت درجه حرارت و سرعت باد بهینه را در تعیین مناطق مناسب و مطلوب گردشگری در این شاخص نشان می‌دهد.

نتایج حاصل از این شاخص درباره فصل تابستان بیان‌کننده این مطلب بود که در فصل تابستان محدوده‌های آسایش نسبت به فصل بهار کمتر شده است؛ زیرا در ماههای ژوئیه و آگوست فقط منطقه مرتفع لاله‌زار با متوسط دمای $22/3$ درجه سانتی گراد، میانگین ابرناکی $4/4$ اکتا و متوسط سرعت باد $2/6$ متر بر ثانیه یعنی با داشتن مقادیر متوسط بهینه پارامترهای اقلیمی دخیل در شاخص دمای معادل فیزیولوژیک، شرایط نسبی بهتری نسبت به سایر مناطق استان برخوردار داشته و در محدوده حساسیت حرارتی راحت قرار گرفته است.

در ماه سپتامبر، محدوده آسایش باز هم در مناطق مرتفع و با اقلیم سردتر و شرایط توپوگرافی مرتفع مانند شهرستان‌های بافت و شهر بابک با متوسط دمای $0/9 - 2/2$ درجه سانتی گراد، میانگین ابرناکی $2/2 - 2/6$ اکتا و متوسط سرعت باد $2/6 - 3/2$ متر بر ثانیه بوده است.

نتایج حاصل از شاخص دمای معادل فیزیولوژیک درباره فصل پاییز حاکی از این بود که در نخستین ماه از فصل، بیشتر مناطق استان از جمله شهرستان‌های انار، بم، زرند و کرمان با متوسط دمای $8/8 - 21/8$ درجه سانتی گراد، میانگین ابرناکی $1/1 - 2/2$ اکتا و متوسط سرعت باد $1/6 - 3/8$ متر بر ثانیه با بهبود بعضی از پارامترهای اقلیمی از جمله ساعت آفتابی و افزایش طول روز در محدوده درجه بدون تنش سرما قرار گرفته‌اند. در ماههای بعد محدوده آسایش به

گرمای بسیار شدید داشته است. درباره پارامتر باد نیز، منطقه بیابانی شهداد در ماههای سپتامبر و اکتبر با متوسط سرعت باد $16/6$ و $15/4$ کیلومتر بر ساعت، برمنای شاخص TCI در محدوده خوب و عالی قرار گرفته است؛ اما برمنای شاخص PET در محدوده تنفس گرمای شدید و متوسط بوده است؛ بنابراین با توجه به مطالب بیان شده و شرایط کلی حاکم بر استان و بررسی پارامترهای اقلیمی به کار گرفته شده در هر شاخص، می‌توان نتیجه گرفت نتایج شاخص PET با شرایط استان کرمان انطباق بیشتری دارد و کاربردی‌تر است.

منابع

- ارشادحسینی، محدثه، (۱۳۹۵). بررسی روند تغییرات کیفی منابع آب زیرزمینی با استفاده از آزمون ناپارامتری منکندا و تخمین‌گر شبیه سن؛ مطالعه موردی: دشت یزد اردکان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی - همزیستی با بیابان (گرایش محیط زیست و منابع طبیعی)، استاد راهنمای: کشتکار، امیررضا، دانشگاه تهران، مرکز تحقیقات بین‌المللی بیابان، گروه مدیریت مناطق بیابانی.
- آروین، عباسعلی، شجاعی‌زاده، کبری، (۱۳۹۳). ارزیابی شرایط اقلیم گردشگری شهر شیراز با استفاده از شاخص‌های (PET) و متوسط نظرسنجی پیش‌بینی شده (PMV)، فصلنامه جغرافیای طبیعی، سال ۷ شماره ۲۶، ۹۸-۸۷.
- بامری‌نژاد، فریده، (۱۳۹۷). به کارگیری شاخص‌های اقلیمی در تعیین مناطق مستعد گردشگری استان

رفسنجان، زرنده، شهر بابک، بافت، لاله‌زار، سیرجان، جیرفت، شهداد و کهنوج ($۳/۳$ درصد مساحت استان)، شرایط ایده‌آل برای گردشگری داشته‌اند. همچنین براساس نتایج شاخص PET در فصل گرم (تابستان) منطقه لاله‌زار ($۳/۳$ درصد مساحت استان)، در فصل سرد (زمستان) شهرستان کهنوج ($۳/۱$ درصد مساحت استان) و در فصول معتدل (بهار و پاییز) شهرستان‌های انار، زرنده، سیرجان، کرمان، بافت، شهر بابک، لاله‌زار، بم، جیرفت، شهداد و کهنوج ($۴/۷۵$ درصد مساحت استان) در شرایط بدون تنفس با حساسیت حرارتی راحت برای جذب گردشگر قرار گرفته بودند.

استان کرمان از نظر اقلیمی جزو مناطق خشک و فراخشک محسوب می‌شود و در بعضی فصول سال به‌ویژه فصول گرم سال درجه حرارت بسیار زیاد و وزش بادهای موسمی شدیدی دارد؛ بنابراین پارامترهای دما و سرعت باد اهمیت زیادی دارند. نتایج حاصل از شاخص‌های استفاده شده در استان کرمان به نوعی بیان‌کننده مطلوبیت و مزیت شاخص‌ها نسبت به یکدیگر بوده است. در همین زمینه برای نمونه برمنای شاخص TCI، منطقه لاله‌زار در ماه آوریل با متوسط دمای سالیانه $۱۱/۴$ درجه سانتی‌گراد در شرایط اقلیم آسایش بسیار خوب قرار گرفته است؛ در حالی که براساس طبقه‌بندی شاخص PET، درجه تنفس فیزیولوژیک سرمای متوسط را داشته است. همچنین منطقه شهداد در ماه می با متوسط دمای ۳۶ درجه سانتی‌گراد و مقادیر حدی ۴۰ درجه سانتی‌گراد، برمنای شاخص TCI، محدوده آسایش پذیرفته را به خود اختصاص داده است؛ در حالی که براساس نتایج حاصل از شاخص PET، درجه تنفس

عبداللهی، علی‌اصغر، (۱۳۹۶). تحلیل فضایی و سنجش زمانی شاخص اقلیم آسایش گردشگری استان آذربایجان شرقی، مهندسی جغرافیایی سرزمین، دوره ۲، شماره ۱، ۴۷-۳۱.

فرجی‌زاد، عبدالرضا، آقاجانی، سمیه، (۱۳۸۸). تحلیلی نو پیرامون گردشگری و جدیدترین طبقه‌بندی آن، فصلنامه علمی‌پژوهشی جغرافیایی سرزمین، سال ۶، شماره ۲۳، ۷۲-۶۱.

فرج‌زاده، منوچهر، احمدآبادی، علی، (۱۳۸۸). ارزیابی پهنه‌بندی اقلیم گردشگری ایران با استفاده از شاخص اقلیم گردشگری (TCI)، پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، دوره ۴۲، شماره ۷۱، ۳۱-۴۲.

فرج‌زاده، حسن، سلیقه، محمد، علیجانی، بهلول، (۱۳۹۵). کاربرد شاخص اقلیم حرارتی جهانی در ایران از منظر گردشگری، مجله مخاطرات محیط طبیعی، سال ۵، شماره ۷، ۱۳۷-۱۱۷.

علیجانی، بهلول، زابلی، سعیده، (۱۳۹۳). ارزیابی پتانسیل‌های اقلیمی گردشگری در استان کرمان، فصلنامه جغرافیای طبیعی، دوره ۷، شماره ۲۵، ۱۲-۱.

کریمی، صادق، غضنفرپور، حسین، حسام‌پور، امیر، (۱۳۹۷). پهنه‌بندی اقلیم گردشگری در راستای توسعه گردشگری؛ نمونه مطالعه: شهرهای استان کرمان، فصلنامه علمی‌پژوهشی گردشگری و توسعه، دوره ۷، شماره ۱، ۱۱۷-۱۰۱.

گندمکار، امیر، (۱۳۹۱). پهنه‌بندی اقلیم آسایش گردشگری استان اصفهان با استفاده از

کرمان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی - همزیستی با بیابان (گرایش توسعه و عمران مناطق بیابانی)، استاد راهنمای: کشتکار، امیررضا، دانشگاه تهران، مرکز تحقیقات بین‌المللی بیابان، گروه مدیریت مناطق بیابانی.

بختیاری، آرشین، (۱۳۹۴). کاربرد شاخص دمای معادل فیزیولوژیک برای تعیین مناطق مناسب گردشگری کشاورزی در استان کرمان، نشریه هواشناسی کشاورزی، دوره ۲، شماره ۳، ۴۴-۳۴.

جوان، خدیجه، (۱۳۹۶). مقایسه شاخص اقلیم گردشگری و شاخص اقلیم تعطیلات؛ مطالعه موردی: ارومیه، پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، دوره ۴۳، شماره ۳، ۴۳۶-۴۲۳.

خوش‌اخلاق، فرامرز، خزایی، کاظم، مولایی، اصغر، واشقانی فراهانی، فائزه، (۱۳۹۲). ارزیابی سطح بهره‌مندی شهرستان‌های استان لرستان از نظر شاخص‌های توسعه گردشگری با استفاده از تکنیک تاپسیس، اولین همایش ملی مدیریت گردشگری، طبعت‌گردی و جغرافیا، انجمن ارزیابان محیط‌زیست هگمتانه همدان، همدان، دانشکده شهید مفتح.

ذوالفقاری، حسن، (۱۳۹۵). آب‌هواشناسی توریسم، چاپ چهارم، تهران، انتشارات سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها، ۲۴۲ ص.

سازمان هواشناسی کشور، (۱۳۹۷). آمار و اطلاعات هواشناسی استان کرمان.

- tourism in Australia,** Tourism Management, Vol 41, Pp 28- 244.
- Carvalho M., Melo-Gonçalves, P., Teixeira, J., Rocha, A., (2016). **Regionalization of Europe based on a K-Means Cluster Analysis of the climate change of temperatures and precipitation,** Physics and Chemistry of the Earth, Vol 94, Pp 2228-2240.
- Cheng, Q.P., Zhong, F.L., (2019). **Evaluation of tourism climate comfort in the Grand Shangri-La region Platea,** Journal of Mountain Science, Vol 6, N. 66, Pp 44.. - 1469.
- De Freitas, C.R., (2001). **Theory, Concepts and Methods in Tourism Climate Research,** Proceeiig. of tee Firtt International Workshop on Climate, Tourism and Recreation.
- Sabine, L., Bas, N., Knutti, A.R., (2010). **Future climate resources for tourism in Europe based on the daily Tourism Climatic Index,** Cli atic Chaeee, . ll 103, Pp 363-381.
- Scott, D., Rutty, M., Amelung, B., Tang, M., (2016). **An Inter-Comparison of the Holiday Climate Index (HCI) and the Tourism Climate Index (TCI) in Europe,** Atmosphere, Vol 80, Pp 1-15.
- تحلیل‌های آماری چندمتغیره، نشریه جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، دوره ۱، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۸، ۷۶-۸۶.
- مهدوی، محمد، (۱۳۹۵). **هیدرولوژی کاربردی،** جلد اول، چاپ نهم، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ۳۴۲ ص.
- نديم، زهرا، گندمکار، امير، عباسی، عليريضا، (۱۳۹۵). **مقاييس شاخص‌های كمی آب و هواشناسی توریسم برای سنجش آسایش حرارتی محیط،** فصلنامه جغرافیایی فضای گردشگری، دوره ۵ شماره ۱۸، ۴۳-۵۸.
- Amiranashvili, A., Matzaraki, A., Kartvelishvili, L., (2008). **Tourism Climate Index in Tbilisi,** Transactions of the Georgian Institute of Hydrometeorology, Vol 115, Pp 551-582.
- Almazroui, M., Dambul, R., Islam, M.N., Jones, P., (2015). **Principal Components based regionalization of the Saudi Arabian climate,** International Journal of Climatology, Vol 35, Pp 2555-2573.
- Amelung, B., Nicholls, S., (2014). **Implications of climate change for**